

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Філологічний факультет
Кафедра української мови та славістики**

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць

Випуск 14

Рівне – 2025

*Рекомендовано до друку вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 8 від 30 червня 2025 року)*

Рецензенти:

Ніколаєнко Л. І., кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу слов'янських мов Інституту мовознавства імені О. О. Потебні;

Мединська Н. М., доктор філологічних наук, професор кафедри української мови та методик викладання, проректор з наукової роботи Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;

Деменчук О. В., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету.

Редакційна колегія:

Адах Н. А., канд. філол. н., доцент кафедри української мови та славістики РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Антончук О. М., канд. пед. наук, доцент кафедри української мови та славістики РДГУ;

Архангельська А. М., докт. філол. н., професор кафедри славістики (секція україністики) Університету ім. Ф. Палацького в Оломоуці (Чеська Республіка);

Вокальчук Є. Л., канд. пед. н., доцент, завідувач навчально-методичного кабінету Рівненського економіко-технологічного коледжу НУВГП;

Волос Н. П., канд. філол. н., доцент кафедри української мови та славістики РДГУ (*гол. ред.*);

Гаврилюк Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови та славістики РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Максимчук В. В., канд. філол. н., доцент, завідувач кафедри української мови і літератури НУ «Острозька академія»;

Мороз Л. В., канд. філол. н., професор, завідувач кафедри іноземних мов РДГУ;

Ніколайчук Г. І., канд. пед. н., професор, декан філологічного факультету РДГУ;

Павлюк Н. П., канд. пед. наук, доцент кафедри української мови та славістики РДГУ;

Ричагівська Ю. Є., канд. філол. н., доцент кафедри української мови та славістики РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Совтис Н. М., докт. філол. н., професор, завідувач кафедри української мови та славістики РДГУ;

Шкарбан Т. М., канд. філол. н., доцент кафедри української мови та славістики РДГУ;

Шульжук Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови та славістики РДГУ.

Л 59 Лінгвістичні студії молодих дослідників: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. 2025. Вип. 14. 229 с.

До збірника увійшли матеріали конференції, присвяченої пам'яті професора Каленика Шульжука та професорки Галини Вокальчук, зокрема статті молодих дослідників і провідних фахівців у галузі філології та лінгводидактики.. У працях розглянуто актуальні питання граматики сучасної української мови, лексикології, проблеми мовної освіти, актуальні питання міжкультурної комунікації, мовно-літературні трансформації.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів-філологів, учнів шкіл.

Відповідальна за випуск – канд. філол. наук, доцент Н. П. Волос.

Видання здійснено в межах наукового проекту кафедри української мови та славістики Рівненського державного гуманітарного університету «Лінгвістичні студії молодих дослідників».

ТИПОВІ АНОРМАТИВИ В МОВЛЕННІ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА

У статті зроблено спробу виявити типові огріхи в мовленні студентів педагогічного коледжу на основі творчих робіт. Виокремлено основні лексичні помилки, подано приклади щодо правильного вживання лексем відповідно до норм української літературної мови.

Ключові слова: *калька, лексема, міжмовна омонімія, парадигми, пароніми, плеоназми, синоніми, твір-опис.*

The article attempts to identify typical speech mistakes of students of the pedagogical college on the basis of creative works. The main lexical mistakes are highlighted, the examples of the correct use of lexemes are given in accordance with the Ukrainian literary language norms.

Key words: *calque, lexeme, interlingual homonymy, paradigms, paronyms, pleonasms, synonyms, descriptive essay.*

Мовлення сучасних студентів часто не відповідає нормам літературного зразка. Це зумовлено цілою низкою чинників, пов'язаних зі специфікою функціонування української мови в нашій державі: недосконалістю мовного законодавства, низьким рівнем престижу української мови в суспільстві, дискусійністю чинного правопису тощо. Студентам іноді бракує взірця для наслідування. Державники, працівники державних установ нерідко демонструють зневажливе ставлення до української мови та незадовільну мовленнєву культуру. Деякі теле- і радіоканали звертаються до нас мовою сусіда-агресора. Мовленнєва культура в декотрих родинах залишає бажати кращого, крім того, не всі педагоги володіють досконалим літературним мовленням.

Ми проаналізували типові огріхи в мовленні на основі творчих робіт студентів ВСП «Сарненський педагогічний фаховий коледж РДГУ».

Насамперед варто зазначити, що словниковий запас сучасного студента не завжди багатий і розмаїтий. Студенти незрідка послуговуються лексемами, значення яких не розуміють, а тому припускаються помилок. Це стосується і запозичених слів, і власне українських. У творах-описах натрапили на лексичні помилки, що стаються через творення словосполук із логічно непокєднуваних слів, наприклад:

- *кам'яний пліт*: це покєднання слів нелогічне, утім, мабуть, не всі нинішні студенти знають про існування такого типу огорожі, яку плетуть із хмизу;

- *великий звук*: прикметник *великий* указує на розміри кого- або чого-небудь (значний за розмірами, кількістю, часом), тож покєднувати його з абстрактним іменником *звук* недоречно; натомість це явище характеризують за іншими параметрами, зокрема тривалістю, силою, висотою, відтак *звук* може бути *голосний, гучний, сильний* тощо;

- *мальовнича церква*: прикметник *мальовничий* традиційно є означенням, однак стосовно назв природних об'єктів, приміром, *мальовнича місцевість*; з огляду на це словосполука стилістично невдала.

Типовими є помилки, пов'язані з неправильним використанням синонімів і сплутуванням паронімів, а саме:

- *розповсюджувати мову*: дієслово *розповсюджувати* тут недоречно, бо його традиційно вживають стосовно конкретних речей (*розповсюджувати книжки, квитки, листівки* тощо), а щодо мови використовуємо слово *поширювати* – робити доступним, відомим для багатьох;

- *сформувати фразу*: у цій сполуці варто замінити дієслово, бо з іменником *фраза* покєднуємо слово *сформувати* – стисло й точно висловити думку;

- *висвітлювати себе з кращого боку*: доречність слова *висвітлювати* в цьому контексті сумнівна, адже йдеться про демонстрацію найкращих рис

характеру особи, але в переносному значенні це дієслово традиційно фігурує в інших словосполуках, приміром, *висвітлювати події*;

- *дружня вулиця* (*Вулиця, на якій я живу, є дуже дружньою*): прикметник ужито помилково, бо він походить від іменника *друг* (заснований на дружбі, взаємній прихильності, довір'ї, доброзичливості; який виражає прихильність, довір'я, дружельюбність; з іменником *вулиця* поєднується прикметник *дружний* – який відбувається одночасно, спільно, погоджено, злагоджено; з контексту зрозуміло, що вулиця є дружною, бо люди, які на ній живуть, допомагають одне одному [6].

Плеоназми (*багатослівність*) в мовленні студентів зумовлені труднощами вживання чужомовних слів – їх не виправдано вводять у ряд однорідних членів речення з абсолютними українськими синонімами або творять сполуки зі словами, що мають суміжні значення чи перебувають з ними в родо-видових відношеннях, наприклад:

- *негативне та погане враження: негативний* – те саме, що поганий, щодо властивостей, якостей, призначення і т.ін., який не викликає схвалення, а заслуговує на осуд, протилежний до *позитивний*; отже, обидва означення до іменника *враження* семантично тотожні;

- *поет і письменник Шевченко*: слово *письменник* є родовим поняттям стосовно видових назв *поет, прозаїк, драматург*, тому вводити в один синонімічний ряд лексеми *поет і письменник* не варто.

Грубим порушенням норм української літературної мови є бездумне калькування чужомовного взірця [5]. Наприклад: *взнати* (*дізнатися, довідатися*), *взрив* (*вибух*), *віддихати* (*відпочивати*), *добавити* (*додати*), *жалко* (*шкода, жаль*), *забор* (*паркан*), *іменно* (*саме*), *качелі* (*гойдалка*), *краска* (*фарба*), *ковьор* (*килим*), *ленточка* (*стрічка*), *обідити* (*образити*), *обкружити* (*оточити*), *одітий* (*одягнений*), *окраїна* (*околиця*), *перекрасити* (*перекрасити*), *підказати* (*підказати*), *пожила людина* (*людина похилого віку, літня людина*),

полоска (смушка), потолок (стеля), пуля (куля), робочий (ім.) (робітник), роза (троянда), співбесідник (співрозмовник), удачно (вдало), шикарний (розкішний), яркий (яскравий).

Поширеною лексичною помилкою, що спричинена негативним впливом російської мови, є вживання слів у нетиповому для них значенні. Здебільшого цьому сприяє міжмовна омонімія – функціонування у близькоспоріднених мовах однозвучних слів, що мають різні значення. Найчастіше це стосується дієслів, а саме:

- вулиця носить ім'я – вулиця названа на честь, а носять одяг; це дієслово в українській мові не пов'язують із нерухомими речами; коли йдеться про найменування вулиці чи якогось закладу, тоді варто казати *зватись, мати назву*;

- наче попадаєш у казку – треба потрапляєш у казку: дієслово *попадати* недоречно вживати у значенні «опинятися в певних умовах»;

- вести себе в товаристві – поводитися в товаристві: вдалим відповідником у цьому разі є дієслово пасивного стану *поводитися*, яке сучасний словник тлумачить так: «дотримуватися певної поведінки, діяти якимось чином», а *вести* можна *дитину за руку, вести діалог/дискусію/телепередачу, вести по житті* тощо;

- прийшлося вибачитися – довелося вибачитися; не прийдеться червоніти – не доведеться червоніти: з-поміж восьми значень дієслова *приходитися*, які подає тлумачний словник, немає того, що виражає дієслово *доводиться* – «бути необхідним, неминучим у зв'язку з певними обставинами»;

- виражає свої думки – замість правильного висловлює свої думки: порівнюючи слова *вираз* і *вислів*, І. Вихованець робить висновок про розбіжність їхніх значень, бо в сучасній українській літературній мові **вираз** означає «вияв настрою, почуттів на обличчі, а очах», а *вислів* – це «поєднання слів, що становлять певну змістову єдність, мовний зворот, фраза»; відповідно до цього варто розрізняти й значення мотивувальних дієслів *виражати* і *висловлювати*;

• *це говорить про те* – треба *це свідчить про те, це засвідчує те*: дієслово *говорити* вимагає іншого контексту, а саме: *він це говорить, він говорить про те*.

Доволі часто студенти послуговуються словами, що утворені за російськими словотвірними моделями, забуваючи про власне українські. Здебільшого йдеться про прислівники, які на відміну від російських аналогів творяться префіксально-суфіксальним способом. Наприклад: *вечором (увечері), літом (улітку), осінню (восени), зимою (взимку), висотою (заввишки), довжиною (завдовжки)*.

Типовим порушенням словотвірної норми у студентському мовленні є побутування активних дієприкметників: *подорожуючі (подорожні), оточуючі (навколишні), усі бажуючі (усі охочі), опавше листя (опале листя)*.

Доволі часто у студентському мовленні українські іменники набувають відмінкових закінчень, характерних для словозмінної парадигми російських відповідників:

• *сто раз* – треба *сто разів*: українські іменники II відміни чоловічого роду з нульовим закінченням у формі родового відмінка множини мають флексію *-ів*, а числівник *сто* поєднується саме з цією відмінковою формою іменника;

• *по святam* – правильно *по святах*: українським іменникам у формі місцевого відмінка множини притаманне лише закінчення *-ах*;

• *центра міста* – треба *центру міста*: український іменник *центр*, на відміну від російського аналога, у формі родового відмінка однини має два закінчення (*-а, -у*), що залежать від значення слова; флексія *-а* притаманна іменникові *центр*, якщо він виступає в ролі математичного терміна, а у значенні «частина населеного пункту, що розташована в середині його, промислово і культурно найрозвиненіша», тож у слові *центр* у наведеному прикладі треба писати закінчення *-у*.

Трапляються мовленнєві огріхи через сплутування дієприслівників і похідних складених прийменників, а саме:

- не дивлячись на сказане вище – замість правильного *незважаючи на сказане вище: дивлячись* із заперечною часткою *не* часто помилково вживають замість від дієприслівникового прийменника *незважаючи на*, що вказує на події, явища, обставини, всупереч яким відбувається дія, процес тощо; *не дивлячись* в українській мові є повнозначним словом, яке доречне в такому контексті: *він говорив, не дивлячись їй у вічі*;

- *дякуючи їй, я дізналася* – правильно *завдяки їй я дізналася*; *дякуючи* в сучасній українській літературній мові – не прийменник, а повнозначне слово – дієприслівник, що передає значення «висловлюючи подяку»: *Дякуючи другові за допомогу, вона всміхалася*.

Під впливом російської мови у студентів виникають сумніви щодо використання деяких прийменників, а саме:

- *пишуть на українській мові* – замість правильного *пишуть українською мовою, по-українському, по-українськи*; усі три варіанти як нормативні пропонує О. Пономарів, розрізняючи їх винятково за частотою вживання [7];

- *при розмові* – треба *під час розмови, розмовляючи, коли розмовляє*; на думку І. Фаріон, помилкові прийменникові сполуки з *при* (на зразок *при відкритті сесії, при вашій участі*) спричинені не лише інтерференцією російської мови, а й узаконенням ненормативних відношень у «Словнику української мови»;

- *названа в честь*, за аналогією до російської мови, замість правильного *названа на честь*;

- в більшості випадків: цього вислову варто уникати, бо поняття «переважно, найчастіше» відтворюють в українській мові прислівником *здебільшого* та його рідше вживаними синонімами *здебільш, здебільша, здебільше*.

Нерідко студенти невлад послуговуються відмінковими формами власних назв-прикладок: *на вулиці Шкільна, у місті Жовква* тощо. Часом студенти

пропонують нетипові форми власних назв, приміром: *проживаю на Драгоманові (мешкаю на вулиці Драгоманова), у м. Кам'янки-Бузької (у м. Кам'янці-Бузькій).*

У науковій і науково-методичній літературі побутують різні думки щодо узгодження прикладки з означуванням словом. Більшість мовознавців розмежовує назви міст, країн і вулиць, які здебільшого відмінюють, і назви інших географічних понять, які залишаються незмінними, а також стилі мовлення, рекомендуючи не змінювати власні назви-прикладки в текстах офіційно-ділового стилю.

Література

1. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 11 кл. К.: Грамота, 2019. 208 с.
2. Бабич Н. Практична стилістика і культура української мови: навч. посіб. Львів: Світ, 2023. 432 с.
3. Пасинок В. Основи культури мовлення: навч. посіб. К.: 2012. 184 с.
4. Пономарів О. Культура слова. Мовностилістичні поради. К.: Либідь, 2011. 272 с.

Електронні джерела:

5. Великий тлумачний словник сучасної української мови. URL: <https://archive.org/details/velykyislovnyk>
6. Караванський С. Практичний словник синонімів української мови. URL: <https://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/UKR0001753>
7. Полюга Л. Словник українських морфем. URL: <http://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/UKR0001996>

ЗМІСТ

НА ПОШАНУ СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ
ПРОФЕСОРА КАЛЕНИКА ФЕДОРОВИЧА ШУЛЬЖУКА ТА
ПРОФЕСОРКИ ГАЛИНИ МИКОЛАЇВНИ ВОКАЛЬЧУК

Адах Наталія, Гаврилюк Наталія

ЗАВЖДИ В ПОШУКАХ НОВОГО: ТВОРЧОСВІТ ПРОФЕСОРА ГАЛИНИ
МИКОЛАЇВНИ ВОКАЛЬЧУК.....4

Ричагівська Юлія

ГРАМАТИЧНІ ОБРІЇ ПРОФЕСОРА КАЛЕНИКА ШУЛЬЖУКА.....13

РОЗДІЛ 1

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У ГРАМАТИЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА
СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ ЄС

Барчук Людмила

СТИЛІСТИЧНИЙ СИНТАКСИС ЯК РОЗДІЛ ЛІНГВОСТИЛІСТИКИ.....20

Волос Наталія, Авдейчик Катерина

СИНТАКСИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ З ОЗНАЧЕННЯМИ В РОМАНІ «ЗА СПИНОЮ»
ГАСЬКИ ШИЯН: СТРУКТУРНО-ФУНКЦІЙНИЙ АСПЕКТ.....25

Волос Наталія, Баковецька Дарина

КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНЕ НАВАНТАЖЕННЯ СКЛАДНИХ
СПОЛУЧНИКОВИХ КОНСТРУКЦІЙ НЕРОЗЧЛЕНОВАНОЇ СТРУКТУРИ В
ТЕКСТАХ ТВОРІВ А. КОКОТЮХИ.....32

Волос Наталія, Сукало Тетяна

ЛІНГВАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДНИХ БАГАТОКОМПОНЕНТНИХ РЕЧЕНЬ У
ТВОРАХ НАТАЛІЇ ГУРНИЦЬКОЇ.....39

Шкарбан Тамара, Бабич Христина

СКЛАДНОСУРЯДНІ РЕЧЕННЯ У ПРОЗІ МАРІЇ МАТІОС.....47

Шульжук Наталія, Бальчаровська Богдана

МОРФОЛОГІЧНІ ВЕРБАЛІЗАТОРИ ЕМОЦІЙ У РОМАНІ «НЕ ОЗИРАЙСЯ І МОВЧИ» М. КІДРУКА.....	53
---	-----------

Шульжук Наталія, Пляшко Софія СИНТАКСИЧНІ МАРКЕРИ СІМЕЙНОГО КОНФЛІКТУ В ПОВІСТІ «КАЙДАШЕВА СІМ'Я» І. НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО.....	66
---	-----------

Шульжук Наталія, Тарасюк Анастасія ПРАГМАЛІНГВІСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗВЕРТАНЬ У ХУДОЖНЬОМУ МОВЛЕННІ ЛІНИ КОСТЕНКО (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «МАРУСЯ ЧУРАЙ»)	78
---	-----------

РОЗДІЛ 2

ЛЕКСИЧНА СИСТЕМА МОВИ В ЇЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКАХ І ДИНАМІЦІ

Буян Софія ОСОБЛИВОСТІ МОВНОЇ ПОВЕДІНКИ В ІНТЕРНЕТІ: СЛЕНГ, ЕМОДЗІ, МЕМИ,	93
--	-----------

Маслова Юлія РЕПРЕЗЕТАЦІЯ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІННОЇ ЛЕКСИКИ У ГАЗЕТНОМУ ДИСКУРСІ ВОЄННОГО ПЕРІОДУ.....	98
--	-----------

Омельковець Руслана, Свірса Діана КОГНІТИВНО-ЛІНГВІСТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ НОМІНАЦІЇ «БУДЯК ПОНИКЛИЙ» У ФОЛЬКЛОРНИХ ТЕКСТАХ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ЕТНОСЕМІОТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	111
--	------------

Самсонік Інна СУЧАСНИЙ МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ ЯК МОВНЕ ЯВИЩЕ.....	117
--	------------

Ясак Світлана ТИПОВІ АНОРМАТИВИ В МОВЛЕННІ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА.....	124
---	------------

РОЗДІЛ 3

МОВНА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Антончук Олександр

СУЧАСНИЙ ПІСЕННИЙ ДИСКУРС У МОВНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....132

Жакун Людмила

**ФОРМУВАННЯ МОВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ
«УКРАЇНСЬКА МОВА ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ».....139**

Левкович Софія

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИВЧЕННЯ ДІАЛЕКТНОЇ ЛЕКСИКИ В
ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....145**

Левшунова Олена

**ЕСЕ ЯК ВИД НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ НА ЗАНЯТТЯХ
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.....150**

Павлюк Наталія

**ВПЛИВ МЕМІВ, РЕКЛАМИ Й ВІДЕО НА ВИВЧЕННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ У ШКОЛІ.....158**

РОЗДІЛ 4

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ ТА ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО

Білоконенко Людмила

МІЖКУЛЬТУРНІ ВІДМІННОСТІ ЯК ДЖЕРЕЛО КОНФЛІКТІВ.....174

Прохасько Маркіян

**ТЛУМАЧЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СВІТУ ЯК РОБОТА АВТОРА З
МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....182**

РОЗДІЛ 5
МОВНО-ЛІТЕРАТУРНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ В УМОВАХ
СУСПІЛЬНИХ КРИЗ І ВИКЛИКІВ

Іванова Ольга

ВТІЛЕННЯ ОСНОВНИХ ЕКЗИСТЕНЦІЙНИХ КАТЕГОРІЙ У ПОВІСТІ-ПРИТЧІ
Р. БАХА «ЧАЙКА ДЖОНАТАН ЛІВІНГСТОН».....191

Носок Анастасія, Савенок Марія

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ КОНЦЕПТУ ХАТА В «КОБЗАРІ» ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.....196

Оздемір Оксана

СИМВОЛІКА РОМАНУ ІЄНА БЕНКСА «ОСИНА ФАБРИКА».....206

ХРОНІКА

Совтис Наталія, Волос Наталія, Шкарбан Тамара

Всеукраїнська науково-практична конференція «УКРАЇНСЬКА МОВА В
НАЦІОНАЛЬНОМУ ТА СВІТОВОМУ ВИМІРАХ» (м. Рівне, 29 травня
2025 року).....212

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....223

ЗМІСТ.....225

Наукове видання

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць «Лінгвістичні студії молодих дослідників»

У збірнику збережено авторську орфографію і пунктуацію

Автори опублікованих матеріалів несуть повну
відповідальність за підбір, точність наведених фактів,
цитат, власних найменувань, статистичних та інших відомостей

Випуск 14

Головний редактор *Волос Н. П.*

Заступники головного редактора *Адах Н. А., Гаврилюк Н. В., Ричагівська Ю. Є.*

Відповідальна за випуск *Волос Н. П.*

Лінгвістичні студії молодих дослідників: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. 2025. Вип. 14.
229 с.

Linguistic Studios of Young Researchers: A Collection of Scientific Papers. Rivne: RSUH. 2025.
Issue 14. 229 p.

This collection includes materials from a conference dedicated to the memory of Professor Kalenyk Shulzhuk and Professor Halyna Vokalchuk, including articles by young researchers and leading experts in philology and linguodidactics.

For scholars, teachers, graduate students, philology students, and schoolchildren.

This publication was produced as part of the research project "Linguistic Studios of Young Researchers" by the Department of Ukrainian Language and Slavic Studies at Rivne State Humanitarian University.

Адреса редколегії:

кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука
Рівненського державного гуманітарного університету, вул. Пластова, 31, м. Рівне, 33000.